

32. As-Sajdah

Källa: **Introduktion till Koranstudier**
Författare: **Syed Abul A'la Mawdudi**

32. As-Sajdah

Namnet

Suran har fått namnet *As-Sajdah* efter temat om *sajdah* (prostration) som uttrycks i vers 15.

Uppenbarelse perioden

Av surans stil framgår att den uppenbarades under den mellersta makkän-perioden, särskilt i dess tidigare fas, eftersom man inte finner i dess bakgrund den hårda förföljelse och brutalitet som tydligt märks i suror som uppenbarades i de senare stadierna.

Teman och ämnen

Huvudtemat i denna sura är att undanröja människornas tvivel kring *tawhid*, det kommande livet och profetskapet, samt att kalla dem till dessa tre grundläggande sanningar. Makkahs icke-troende brukade säga till varandra i hemlighet att Profeten framförde märkliga påståenden: ibland talade han om vad som skulle ske efter döden och sade att när de blivit till

stoft skulle de åter kallas fram för att avlägga räkenskap, och att helvetet och paradiset väntade. Ibland sade han att deras gudar, gudinnor och helgon var intet, och att endast en enda Gud är värd dyrkan. Och ibland sade han att de ord han reciterade inte var hans egna, utan Guds ord. Alla dessa saker betraktade de som underliga och främmande. Svaret på dessa tvivel och misstankar utgör surans kärna.

I detta sammanhang får de icke-troende veta att detta utan tvekan är Guds ord, ned-sänt för att väcka ett folk som sjunkit djupt i likgiltighet och berövats profetskapets välsignelser. Hur kan de kalla det en uppdiktning när dess gudomliga ursprung är så tydligt och självklart? Därefter uppmanas de att använda sitt förstånd och själva avgöra vad som egentligen är märkligt i Koranens budskap. De uppmanas att betrakta himlarnas och jordens ordning, att reflektera över sin egen skapelse och uppbyggnad. Vittnar inte allt detta om den lära som Profeten frambär? Pekar universums system på *tawhid* eller på *shirk*? Och när de betraktar hela skapelsen och sin egen existens, säger deras förnuft verkligen att Den som skapat dem första gången inte skulle kunna skapa dem på nytt?

Därefter målas en scen från det kommande livet upp: de goda följderna av tro och de förödande konsekvenserna av otro beskrivs, och människorna uppmanas att överge sin förnekelse innan deras undergång kommer, och att ta emot Koranens vägledning som kommer att vara till deras egen fördel i det kommande livet. De får också veta att det är Guds stora barmhärtighet att Han inte genast straffar människan slutgiltigt för hennes felsteg, utan först varnar henne genom mindre prövningar, svårigheter, olyckor och förluster, så att hon kan vakna och ta till sig varningen.

Sedan sägs det att detta inte är första gången en bok har uppenbarats för en människa från Gud. Tidigare uppenbarades en bok för Moses, vilket de alla känner till. Det finns alltså inget märkligt i detta som borde väcka förundran. De uppmanas att vara säkra på att även denna bok kommer från Gud, och att samma sak kommer att ske nu som skedde på Moses tid: ledarskapet kommer att ges till dem som accepterar denna gudomliga skrift, medan de som avvisar den kommer att gå mot undergång.

Därefter tillrättavisas Makkahs icke-troende: de uppmanas att betrakta slutet för de fördömda folk vars ruiner de passerar under sina handelsresor. Vill de verkligen möta samma öde? De varnas för att låta sig luras av det yttre och tillfälliga. Idag ser de att ingen lyssnar till Muhammad (må Guds frid vara över honom) utom några unga män, några slavar och fattiga, och att han utsätts för hån och smädelser från alla håll. Därför tror de felaktigt att hans mission kommer att misslyckas. Men detta

är bara en synvilla. Ser de inte i sitt dagliga liv hur en mark som legat helt torr och livlös plötsligt fylls av växtlighet efter ett enda regn, trots att ingen tidigare kunnat ana att sådan rikedom låg dold under dess yta?

I avslutningen vänds talet till Profeten: folket hånar honom och frågar när den avgörande segern ska komma. Han får befallning att säga dem att när tiden för den slutliga domen mellan honom och dem väl kommer, kommer tro då inte att vara dem till någon nytta. Om de vill tro, måste de tro nu. Men om de vill vänta på den slutliga domen, får de vänta som de önskar.

KORANEN & SUNNAH

[KAPITEL 32](#)

[«31. Luqman](#)

[33. Al-Ahzab»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)